

Список використаних джерел:

1. Царик І.М. Проблеми та перспективи розвитку нефінансової звітності як інструменту корпоративної соціальної відповідальності / Причорноморські економічні студії. 2017. Вип. 24. С. 89-93.
2. Центр розвитку КСВ в Україні [Електронний ресурс]/ <https://csr-ukraine.org/>

УДК 378:004

Глебова А.О. , к.е.н., доцент кафедри публічного управління адміністрування та права
Герасименко К.О., магістрант
*Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
(м. Полтава, Україна)*

ЦИФРОВА ОСВІТА І ЦИФРОВІ КОМПЕТЕНЦІЇ: СУЧАСНІ МОЖЛИВОСТІ СПІВПРАЦІ ВЛАДИ, БІЗНЕСУ І ГРОМАДСЬКИХ ІНСТИТУЦІЙ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Особливості розвитку сучасної глобальної економіки зумовлені посиленням ролі інформації, переходом до економіки знань та посиленням ролі та значення цифрових технологій, що впливають на напрями економічного та соціального розвитку міжнародної й національної економік, регіонів та окремих міст. Швидкі темпи НТП, глобалізація, цифровізація спричиняє значні зміни у сфері економічної політики, і відповідно до цього змінюється й ставлення до трудових ресурсів. Не товар і не послуга, а персонал стає головним ресурсом будь-якої організації. Його навички та вміння стають джерелом конкурентних переваг, а компетенції здатні забезпечити сталий розвиток. Однак, цифровізація актуалізувала потребу у цифрових компетенціях, які здатні забезпечити творче, впевнене та критичне використання цифрових технологій у процесі навчання, роботи, професійної діяльності та суспільного життя [1]. Цифрова компетенція включає 5 основних блоків: інформаційна та цифрова грамотність, комунікація та співробітництво, цифровий контент, безпека, вирішення проблем.

До 2018 року термін «цифрова компетенція» в Україні не використовувався у офіційних нормативно-правових документах. Прийняття Кабінетом Міністрів України Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018-2020 роки [2] дозволило окреслити чіткі кроки щодо цифрових компетенцій.

Вперше проведене дослідження у 2019 році дозволило встановити, що 15,1% українців не мають цифрових навичок, а 37,9% громадян мають низький рівень. Таким чином, згідно з методологією оцінки цифрової компетентності, яка використовується Європейською Комісією, та яка була використана в опитуванні, 53% українців перебувають нижче позначки «базового рівня» [2].

Найнижчим був рівень володіння програмним забезпеченням — лише 28% громадян могли похвалитися рівнем вищим за основний. Сюди входить робота з текстами та даними в MS Word та MS Excel, редагування фото та відео, створення презентацій тощо. Рівень навичок вирішення проблем також був низьким. Лише 55% громадян мали вищий за базовий рівень. Він включає оплату комунальних послуг і рахунків за мобільний телефон, онлайн-переказ грошей, перегляд відео, прослуховування музики, покупки в Інтернеті та навчання. Більше того, протягом року жертвами інтернет-шахрайства стали 34% українців, і лише 11% змогли розпізнати неправдиву інформацію в Інтернеті. Тому у 2020 році була запущена онлайн-платформа «Дія. Цифрова освіта», яка поєднувала навчання і розваги і мала на меті, щоб 3 млн. українців отримали цифрові навички. *Перші освітні серіали про базові цифрові навички на порталі Дія.Цифрова освіта були розроблені на основі європейської методології, зокрема, Європейської рамки цифрових компетентностей для громадян ЄС DigComp 2.1 [2].*

Поширення COVID-19 за даними McKinsey призвело до того, що протягом восьми тижнів 2020 року світ перескочив на п'ять років у впровадженні цифрових споживчих і бізнес-рішень. Цифрові потрясіння раптово увірвалися в життя кожного. Серед найбільш

обговорюваних тем – перехід на дистанційне навчання та віддалену роботу. Це створило реальні виклики для всіх фахівців і цифрові компетенції актуалізувало для громадян і фахівців всього світу.

Опитування KPMG показує, що 42% українських менеджерів і 69% керівників у всьому світі планують скоротити площу офісів і перевести частину своїх співробітників на віддалену роботу навіть після завершення пандемії [3]. Тому, щоб використовувати можливості діджиталізації всіх процесів у суспільстві, публічному управлінні доцільно запропонувати використовувати колесо цифрових компетенцій, яке можна використати для діагностування цифрових компетенцій як окремого працівника, так і цілого колективу <https://digital-competence.eu/> (рис.1)[4].

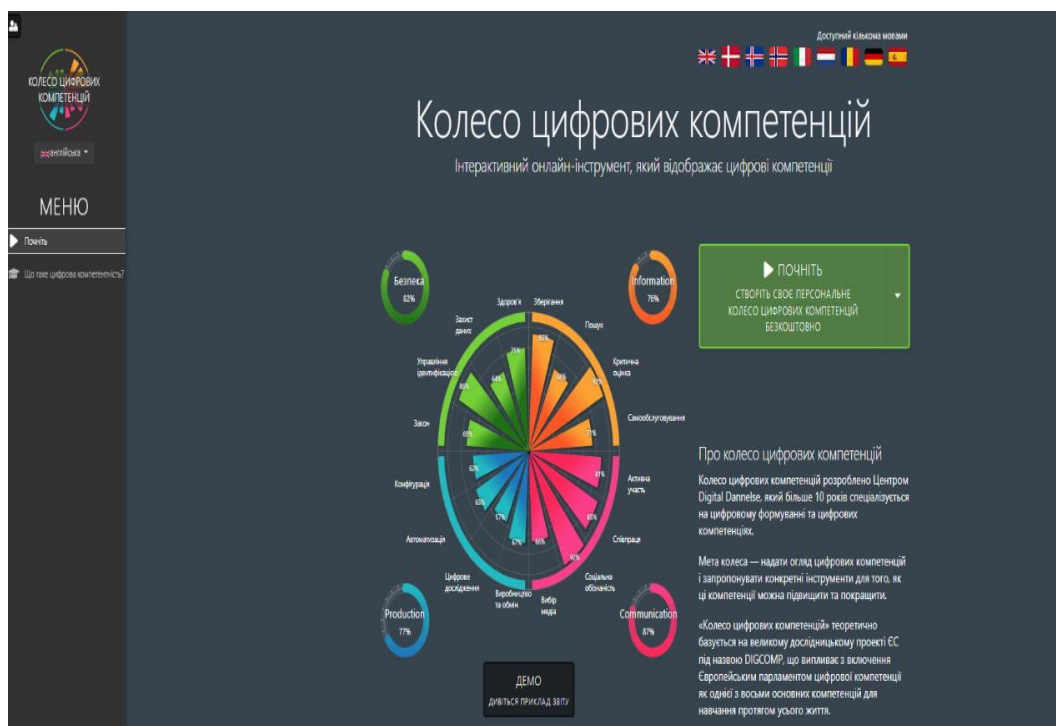

Рис.1. Діагностування рівня цифрових компетенцій на основі колеса цифрових компетенцій працівників [4]

Цей інструмент передбачає діагностування цифрових компетенцій працівників як бізнесу, так і громадських організацій, владив цілому, що дозволяє оцінювати цифрову культуру організації. Визначати напрями організаційного розвитку та можливостей співпраці між бізнесом і владою, владою і громадянами. Оскільки саме цифрові навички дозволяють покращувати комунікацію та співпрацю між різними органами влади, бізнесом, громадськими інституціями. Саме розвиток цифрових компетенцій сприятиме створенню нових робочих місць, освоєнню нових технологій та можливостей розширення співпраці. Створюватиме передумови для освоєння інструментів електронної демократії, що буде підвищувати участь громадян у процесі прийняття рішень.

Список використаних джерел:

1. The Digital Competence Framework 2.0 [Електронний ресурс]/ https://joint-research-centre.ec.europa.eu/digcomp/digital-competence-framework-20_en.
2. Готові до цифрового десятиліття? Вдосконалення навичок для вирішення технологічних викликів в Україні [Електронний ресурс]/ <https://eufordigital.eu/uk/ready-for-the-digital-decade-improving-skills-to-meet-the-technological-challenge-in-ukraine/>
3. Digital competence : what skills do you need to develop during the pandemic? [Електронний ресурс]/ <https://eufordigital.eu/digital-competence-what-skills-do-you-need-to-develop-during-the-pandemic/>
4. Колесо цифрових можливостей [Електронний ресурс]/ <https://digital-competence.eu/>